

-fra Sorø til Århus

Campingferie tester Marguerit-ruten. Vores senior redaktør vil altid gøre det umulige og da den 1. udgave af rutebogen om Marguerit-ruten skriver at den ikke kan befærdes med campingvogne, var det jo en udfordring, der måtte tages op. Skrammer eller ej. For ikke at sætte sagen på spidsen brugtes en campingvogn af normalbredde, nemlig en LMC Luxus, bredde 220 cm og en længde på 5 m ekskl. træktojt, altså et vogntræk på ca. 11 m med redaktørens egen trækker foran. Vi lader dem fortælle her:

Tekst og fotos af Senior

Det var ikke meningen at følge Marguerit rutebogens anvisninger slavisk, men at give en ide om at man selv skulle eller kunne udvælge sig et startpunkt og et målområde. Lidt seværdigheder og oplevelser skulle der også være plads til at beskæftige sig med. Med fuldt overlæg lod vi altså kortmateriale, navigator og kompasset blive hjemme og kun køre efter det lille brune blomsterskilt langs vejene, med den officielle rutebog som eneste hjælpemiddel. Det er ikke meningen på denne tur at besøge de større byer og deres seværdigheder langs ruten i større omfang.

Sommeren bryder ud i Sorø efter en kold periode i Danmark. Fra campingpladsen i Sorø*) kører vi ind gennem byen og kigger på byporten og kirken ved det nok så berømte Sorø Akademi. Sommeren er brudt ud og vi følger blomsterskiltene og nogle få km uden for byen støder vi ind i den første T-vej.

**)De nævnte campingpladser beskrives på særskilte sider i dette eller kommende blade.*

Her bydes vi velkommen af en blomstermark med margueriter og solskin. Det kan ikke være mere symbolsk.

Sydvestsjælland

Turens veje bliver meget hurtigt kringledede efter at vi er drejet af i Lyng-Eskilstrup mod Tystrup. Vejene er smalle her, men tydelig beregnet også til modkørende trafik. Det var dog med nød og næppe, at vi kom udenom en modkørende autocamper i Tystrup. Vejen knækker hårdt omkring hushjørnerne inde i landsbyen. Snart efter kommer vi dog ud i åbent terræn igen - og store udsigter åbner sig foran os i dette smukke sommervejr. Høj blå himmel afslører flaksende glenter og en majestætisk glidende havørn, og over kornmarkerne jager andre store rovfugle. Et fantastisk syn i disse tider, men også et tegn på, at arbejdet med genopretningen af naturværdierne er ved at bære frugt.

Amtet har da også flere steder anlagt små parkeringspladser, dels til picnic, dels til naturvenner der fra disse steder kan iagttage ikke alene det pragtfulde og enestående landskab, men også dyrelivet til søs og i luften. Vi havde svært ved at rive os løs herfra, men vejene kalder og madpakken er spist. Marguerit-ruten krydser den store amtsvej mellem Næstved og Slagelse ved Fuglebjerg og fortsætter ad bittesmå veje til stranden ved Bisserup, men drejer dog af lige inden stranden til den første af en lang række herregårde på ruten: Holsteinsborg. En gåtur i parken er bestemt på sin plads her,

hvor H.C. Andersen også har plantet et træ og hvorfra man også kan se over til den store skarvkoloni. Denne elegante fugl, som har så mange fjender.

Først da vi nærmer os den næste herregård, som i virkeligheden er en borg: Borreby. Det var da også her at filmene om Svend Gønge blev drejet. Her har vi vindebro med faldgitre, dybe slotsgrave og det hele. Stenene i de ærværdige mure lugter langt væk af ælde. Det er simpelthen flot og vi er meget betaget. Det er blevet over middag og vi mangler en del sving og smalle veje, for nu bliver der meget smalt inden vi når Skælskør. Men der er ingen trafik på vejene her, vi føler os næsten at være langt udenfor lands lov og ret, men slipper godt fra det. Så her fik rutebogen ikke ret - det kunne lade sig gøre, men vi tænkte på den mulighed, at der kunne komme en landbrugsmaskine i modkørende retning. Der var nemlig ikke engang plads til en motorcykel ved siden af os. Skælskør er en rigtig sommerperle og der vrimler med turister på kajen. Vi nænner ikke at ræse igennem byen og får en velfortjent is, mens vi nyder det utrolig kulørte skue.

Sommerlige Skælskør.

Borreby

miljøer bevaret. Af det gamle kongeslot er desværre kun en enkelt fløj bevaret, men er ganske imponerende endda. Fra slotsbanken ser vi mod nord ind på idylliske baghuse med smukke haver. I havnen er der besøg af skoleskibet »Danmark«, som vi besøger sammen med mange andre gæster. Da vi nærmer os aftenmadstiden, stævner vi ind på Grønnehave Strand Camping*) lidt nord for byen. Efter at have slentret lidt mere rundt i den gamle by og lyttet lidt til stemningsfuld musik på slottet, tager vi tilbage til pladsen og går en tur på stranden. Solen går ned næsten i nord og på broen tændes lyset. Det er en rigtig lun sommeraften. Pludselig opdager vi, at det ikke er lyset der tændes over Vestbroen, men fru Luna, der sagte glider op over horisonten som en orange appelsin - hvor skønt kan Danmark dog være!

Østfyn på en dag

Den næste morgen vågner vi til en skyfri himmel, shorts og t-shirts tages nu helt frem af gemmerne, det er blevet virkelig sommer og som de fleste vil huske så varede den ved i 6 uger. Vi begejstres over den flotte vej langs Storebælt, hvor vandets farver spiller fra azurblåt til turkisgrøn. Målet hedder Kerte minde, hvor vi vil besøge »Fjord og Bæltcentret« - det er en rigtig lækkerbisk. Det eneste minus er, at byplanlæggerne ikke sørger for P-pladser til campingvogne og autocampere ved sådan et turistcenter! Da vi ankommer stiller vi os på en

Lykkesholm

ledig plads nær udgangen, så vi er sikker på at kunne komme væk. Men nej, da vi skal derfra er vi uheldigvis lukket inde af hensynsløse solobilister. Der er ikke andet at gøre end at spænde fra og bugsere campingvognen ud mellem bilerne. Ud kom vi da, men drøjt var det i den bagende varme. Skrammerne vil vi vente med til senere.

Den næste attraktion er Ladbyskibet, det gamle vikingskib som blev fundet her lige i nærheden af Kerteminde. Vor vej går langs krogede veje, men der er ingen stigninger (bakker) af betydning her på Nordfyn, men der er malerisk med mange bindingsværkshuse.

Vi krydser motorvejen og nu begynder en eventyrlig tur gennem det fynske land, der til sidst tager pusten fra os. For første gang misser vi de brune blomsterskilte. Men finder vejen igen ved hjælp af håndbogen. En perlerække af herregårde: Sanderumgård, Fraugdegård, Ravnholt, Lykkesholm, Hesselagergård, Broholm. Er det Danmark det her? Vejene slynger og snor sig i en uendelighed. Ved Lykkesholm - se billedet - er det særlig slemt. De få andre turister, vi møder undrer sig nok, hvad vi vil med en campingvogn på de veje. Men jeg ikke alene nyder, men undrer mig også atter og atter at Danmark kan være så dejlig. Vi MÅ simpelthen give os tid til at stoppe ved alle de smukke steder, vel vidende at vi har langt til Odense. Endelig drejer Margueritruen mod vest, bakkerne flader lidt ud og vi må sætte lidt fart på Berlingo'en. Det store Egeskov ligger ved ruten - vi har været der før og lader det ligge i denne omgang. Via landsbyen Espe når vi Brobyværk - HJÆLP hr. redaktør, hvorfor har jeg ikke mere plads til billeder i dette blad! Vi kommer til et vejkryds der fuldstændig slår benene væk under os. Den ene store bindingsværksbygning ved siden af den anden, lige i nærheden er et lille naturreservat hvor Odense Å har sit kildevæld, der straks udmønter sig i en pragtfuld vandmølle, som er hægtet op på kroen. Det er den rene billedbog det her - og vi har endda ikke set det omtalt i en turistbrochure! Ikke så underligt, at vi står der helt alene

og beundrer herlighederne. Snorksover turistfolkene her på Fyn? Vi tager os sammen og kører ud af byen og mister prompte blomsterskiltet. For første gang finder vi det ikke igen, men vi finder et absolut »must« på vores tur: Komponisten Carl Nielsens fødehjem i Nr. Lyndelse.

Vi springer med fuldt overlæg alle de seværdigheder i Odense over for denne gang, for vi opdager allerede nu på turens 2. dag at de 5 dage der er afsat til turen, er alt for lidt. Klokken er blevet 20 og vi er nødt til at tørne ind på en campingplads, det bliver Blommenslyst*) vest for Odense. Vi får grillt lidt mad, men er dødtrætte efter at have kørt 136 km på 9 timer!

Så trætte, at jeg glemmer at tage mine briller af i bad, lægger dem fra mig og glemmer dem igen. En medcampist syntes nok godt om stellet - de kom aldrig til syne igen.

Vestfyn - Vejle fjord

Vi forlader pladsen og kører via Korup til herregården Langesø og Rugaard. Smukke og krogede veje og for første gang også et stykke med grusvej, hvor en lang støvfane hvirvles op bag vogntrækket. Ved godset Erholm er vejene endnu smallere, men i dag snyder skiltene os ikke og vi kommer ned til Brede Å, hvor vi nyder de skønne syn af åkandesøer og fisketrapper ved det gamle el-værk, hvis turbiner engang blev drevet af vandkraft. For første gang laver vi en afstikker, som går til Weddellsborg. Der var nu kun parken man kunne besøge, men herregården lå der nok så flot i sommersolen.

Vi snor os tilbage til Marguerit-ruten ved Føns og via en smuk vej med udsigter over Lillebælt kommer vi til Middelfart, hvor der gøres holdt. Der er for engang skyld rigelig med P-plads ved turistkontoret - endnu.

Smalle og krogede veje på Fyn.

Brobyværks idylliske gadekryds.

Det bliver udnyttet af andre vejfarende med campingvogn og autocampere, men der er også en flot udsigt over bæltet til den nye bro. Også denne gamle by bliver gået efter i sømmene og et par timer senere krydser vi Lillebælt via den gamle bro og kommer til Jylland. I Fredericia går M-ruten gennem byen, den er svær at følge. Men man skal ikke snyde sig for en tur i de gamle fæstningsanlæg og Bissens gamle Landsoldat, som er et mindesmærke for den første slesvigske krig. Så kommer vi til Vejle Fjord ved Hvidbjerg, men oh ve og skræk. For første gang i hele vort campingliv kommer vi ud for at den ene plads efter den anden er optaget. Vi finder dog en plads, som vi ikke har set i nogen fortegnelse: Tulip Camping*) som viste sig at være et udmærket sted, men uden de officielle stjerner. Luften var 30 gr. og badevandet var lige netop varmt nok til at vi også turde dykke os inden sengetid.

Børkop Mølle

Eventyr på jysk

Vi er dårlig startet før vi i Børkop finder en seværdighed, nemlig den gamle vandmølle, som er i drift som museumsmølle. Derfra går det videre ad ægte serpentiner fra Munkebjerg med 12% fald. Skiltningen i Børkop og Munkebjerg er meget mangelfuld og det samme var tilfældet i Vejle. Men vi vidste jo, at vi skulle til Jelling, så det fandt vi ud af. Vejles seværdigheder må vi springe over, der er umuligt at parkere med en campingvogn i rimelig nærhed af centrum. Det går stejlt opad til Jelling og vi når den berømte kirke med runestene i god tid inden middag. Godt det samme, for der går

Vrads Sande

nemt et par timer, når man også skal se det nye info-center overfor kirken. Der er plads til at campingvogne på gennemrejse kunne parkere. Hurra for Jelling!.

Vi fortsætter via Givskud med Løveparken. Margueritruen slår nu et stort højresving, hvor vi kører i et meget storladent og flot bakkelandskab. Vi føler bestemt, at vi er i Jyllands hjerte og meget, meget langt hjemmefra. Gudenådalen passeres og vi har snuset til de første store plantager og ikke mindst hærvejen. Det er ikke de første grusveje vi har set men de længste. Det er virkelig oplevelsesrig kørsel, det her! Men så nærmer vi os igen det østjyske ved Horsens. I Tamdrup Kirke måtte vi absolut se den berømte altertavle med Harald Blåtands dåb. Vi er lidt i tidnød (igen) og må skære en sløjfe af ruten af. Det går ud over Horsens, idet vi jo koncentrerer os om det landlige og selve ruten.

Med fynd og klem går det tilbage mod Gudenådalen. Utrolig kørsel oplever vi igen, men dagens mål i Bryrup ligger forude. Atter må vi opleve at der er fuldt hus. Og så her midt inde i landet! Omstændighederne presser os til den næste plads, som skulle ligge i noget der hedder Hjøllund. Men først skal vi køre grusvej igen og pludselig ligger heden dér foran os. Sådan har vi altid drømt om, at den måtte se ud. Hvilket skue! Stedet hedder Vrads Sande.

Og dér midt ude i ingenting finder vi focus-købmanden, der har en lille campingplads*) i sin baghave. 1 vidunderlig lille stjerne. Købmanden står ude i gården og slikker solskin og siger at vi bare kan finde os en plads og komme ind og betale næste morgen. Det var så billigt som det var "løvn!"

Midtjylland

Ad utrolige plantageveje går turen næste morgen videre mod Silkeborg. Og vi er enige om at turen skal være kort i dag. Vi er nogen af de første gæster i »Aqua«, som er et oplevelsesland i Silkeborg.

Et virkeligt spændende sted for store og små. Vi ser hvordan fauna og flora arter sig i vore ferske vande. Det er også et forskningscenter og der er også lavet åer og søer, som er forurenede, så man kan studere hvad der sker i sådanne vande.

Og publikum kan se det hele underjordisk, idet man kigger ind i vandløb og søer fra siden af. I bassinerne over jorden er anskuelighedsundervisning især for børn. Her kan de røre ved fiskene! Det var virkelig et sturt-sturt nummer!

Med dette in mente køber vi lidt ind i Ry og sætter os i bevægelse til Himmelbjerget. Det går også meget fint at komme der op. Parkeringspladsen er kun beregnet og afmærket for busser. Det koster penge at parkere og ingen har tænkt på campingvogne og autocampere, som ulovligt må benytte busbanerne for overhovedet at kunne være der. Da vi skal derfra skal vi igennem en betalingsautomat og en meget smal gennemkørsel ved bommen. Uheldigvis hælder vejen lige pludselig der hvor billetautomaten står. Vogntrækket hælder med og vi får en ordentlig skramme på campingvognen, da billetautomaten rammes.

Resten af dagen forløber uden stor dramatik. Vi skal kun til Skanderborg. En mængde andre maleriske små landsbyer passeres igennem bakkede landskaber. Særlig husker vi den lille flække Boes. Her var så malerisk at jeg godt ville have nogen billeder, men vejene var smalle og umulige at parkere vogntrækket på, hverken i byen eller udenfor byen.

Så for engangs skyld når vi en plads, Skanderborg Sø Camping*) i god tid, så vi kan nyde solskinnet resten af eftermiddagen på en dejlig stor, sydvendt eng, hvor vi er næsten alene.

Afslutning på Ørnereden

Den sidste dag er den korteste dagsmarch. Vej 445 fører os gennem storladne jyske landskaber. I Torrilid drejes til højre mod Horsens Fjord. Vi krydser hovedvejen ved Hundslund, hvor blomsterskiltet blev væk, men vi får hjælp af en flink indbygger i vejrydset.

Så kommer Uldrup Bakker, hvor en solglitrende fjord ligger foran os, som vi dog må vende ryggen, thi nu går det mod nord langs stranden. Efter dagene inde på heden er det simpelthen bare flot.

Vi besøger dog først voldstedet ved Bjørnkær inden vi render ind i alle de dejlige feriesteder langs stranden, hvor der også er en del campingpladser. Navne som Kysing, Ajstrup, Norsminde glider forbi i sommerlig skønhed.

Aqua Silkeborg

Moesgaard med museum er et besøg værd og vi kommer igen rettidigt til en campingplads, nemlig DCU-Blommehaven*), som i folkemunde kaldes »Ørnereden«, fordi den ligger på Ørneredevej. Fordi vi kommer tidlig er der plads og en venlig lejrchef tildeler os en plads på de skønne terrasser, hvor Marselisborg ligger foran os i sommer solen. Ikke en vind rører sig og vi er tilfredse.

Senior@campingferie.dk

Konklusion

Vi tildeler 4 margueritter ud af 5 mulige! Alle veje på ruten er fremkommelige, men en del smalle veje findes. Skulle der være modgående trafik på de mest udsatte steder, lader problemerne sig let løse. 5 dage er for lidt til at gennemkøre og nyde sådan en strækning til en ferie, men ideen med at udvælge sig en del af Margueritruen til ferietur er super, men glem alt om 2,5 m brede campingvogne og autocampere. Afsæt 8-10 dage til denne strækning. Skiltningen af denne del af ruten er mangelfuld, især på Midtjylland og vest for Horsens. Vi er stødt på mangelfuld opstilling, fjernede og delvist fjernede og overgroede skilte.

Den korte rute er særdeles attraktiv til en ferie, da den nærmest er overlæst med naturskønne landskaber og panoramaer, flotte herregårde og et hav af seværdigheder eller andre tidsfordriv, hvis vejret skulle drille. De bedste badestrande så vi i Marselisborg, Vejle Fjord og Storebælt.